

var paa Tide, efter at Staten har overtaget disse Stader, at man fik Fiskeriet i dem gjort fri. Denne Indtægt betyder rimeligvis saa uendelig lidt for Staten, men det betyder ikke saa lidt for Fiskerne at kunne udøve deres Næring fri for alle snærende Baand.

Jeg skal saa gøre et Par Bemærkninger om det gamle Slot ved Sundets Indgang, hvorom jeg før har talt fra denne Plads, og hvorom der er talt og skrevet meget i de senere Aar. Den mellem Staten og Helsingør Kommune paa Grundlag af de gældende Forsvarslove vedtagne Garnisonsordning udløber som bekendt 1922. Helsingør Byraad har derfor til Regering og Rigsdag indsendt en Henvendelse, i hvilken der redegøres for de lokale Synspunkter. Man har gjort dette, ogsaa fordi Helsingørs Loyalitet og Pietet overfor det gamle Slot er blevet draget i Tvivl og draget i Tvivl paa en perfid Maade gennem en Pjece, som er omdelt til Medlemmerne af dette høje Ting. Som det vil ses, er Pjecen udarbejdet af Museumsdirektør Lund. Jeg kunde ønske at vide, hvorledes Midlerne til denne kostbare Pjece er fremskaffet, jeg kan ikke tro, at det er Museets Midler, der er anvendt til dette paa mangfoldige Punkter yderst misvisende Skrift. Helsingør Byraad har altsaa ment at burde præcisere sin Stilling. I Helsingør som alle andre Steder i Landet er man selvfølgelig ganske enig om, at vi i Kronborg Slot har en Skat, en uvurderlig Perle, som under alle Forhold og til alle Tider bør bevares paa en for Nationen værdig Maade. Jeg nævnte, at den paagældende Pjece paa mangfoldige Punkter var misvisende, det er den bl. a. ved den Billedserie, nydelig trykte Billeder, som ledsager den. Man har maattet søge Steder op for at konstruere disse Billeder, Virkeligheden viser noget ganske andet. Det ser af Pjecen ud, som om der ligger nogle Skure og spærre for Udsigten til det gamle Slot, men de, som kender Slottet og dets Omgivelser, ved, at dette er ganske fejlagtigt. Forfatteren af Pjecen kunde passende have anvendt sin Skribentvirksomhed paa ganske andre Punkter, thi indvendig er Slottet fuldstændig misrøgtet, og der er meget større Anledning til at rette Bebrejdelser mod dem, der har med Slottets indvendige Vedligeholdelse at gøre, end til at klage over de vel sagtens nødvendige Skure, som ligger gemt bag Voldgraven, og som ikke kan ses nogetstedsfra udenfor Slottets Grænser. Jeg maa maaske med det samme sige, at er der noget, som mispryder Slottet indvendig, er det dets Benyttelse som Museum. Man har taget de skønneste

Sale med de smukkeste Lofts- og Vægdekorationer og Billedudskæringer til Museumsbrug, og man har ikke været skøn som ved Opstillingen af disse muligvis meget værdifulde Museumsgenstande. Bl. a. præsenterer der en Række Nationens Flag og Signalflag ophængt saaledes, at de ganske skæmmer Vægge og Lofter, som burde være en Fryd, og som tidligere, da der var Malerisamling paa Slottet, ogsaa var en Fryd for Øjet. Jeg ved ikke, om det er muligt i Fremtiden at forene Slottets indre Skønhed med de ikke altid lige skønne Museumsgenstande, men muligvis kan det lykkes i den kommende Tid at faa Museet ind under en kyndig Ledelse, som formaar at forene de to Ting, saa at Slottet ikke indvendig misrøgtes.

I Helsingør som overalt i Landet er man enig om, at Kronborg Slotsbygning ikke længere bør benyttes som Kaserne og det af mange Grunde, først og fremmest den, at det er en meget lidt tidssvarende, en ganske uværdig Kaserne at byde vore Soldater til Ophold. Enhver, som har set, hvorledes Soldaterne er anbragt der — og det har jeg ogsaa Militærautoritetens Udtalelse for —, maa være enig med mig i, at det er et Sted, som ikke længere bør benyttes til Ophold for Mennesker, der aftjener deres Værnepligt. Men ogsaa af Hensyn til selve Slottets Bevarelse bør Slotsbygningen rømmes. Det er naturligvis udenfor al Tvivl, at Etableringen af Lejligheder, af Belægningsstuer og hvad dertil hører rummer en Fare for Slottet. Naar et saa gammelt Slot, der ikke er bygget under særlig Hensyntagen til Afværgelse af Brandfare, belægges med en Mængde Soldater, der ikke altid er ligeforsigtige, naar det tillige indeholder en stor Række Ildsteder, Kakkellovne og gammeldags Anordninger, vil Slottet selvsagt altid være udsat for at lide samme Skæbne som det Slot, i hvilket vi befinder os, gentagne Gange har lidt. Noget saadant bør naturligvis med alle Midler undgaas. Hvis den kommende Militærordning bestemmer, at Helsingør fremtidig skal bevare sin Garnison, kan det meget vel lade sig gøre, at Garnisonen ogsaa i Fremtiden faar Ophold paa Kronborgs Grund. Der er i Kronborgs Udenværker saa rigelig Plads til at opføre Bygninger til Soldaterne paa en saadan Maade, at disse Bygninger ingen Steder vil komme til at skæmme Slottet eller paa noget Punkt borttage Udsigten dertil. Det har vi undersøgt, forinden vi kom med vor Henvendelse til Rigsdagen, og uden i øvrigt at komme ind paa, hvad jeg tænker og mener om Mili-